

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Пановецька сільська рада
Кам'янець-Подільського району
Хмельницької області
вул. Першотравнева, 14, с. Панівці,
Кам'янець-Подільський район,
Хмельницька область, 32376

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Пановецької сільської ради Кам'янець-Подільського району Хмельницької області «Про затвердження ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб на 2021 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Пановецької сільської ради Кам'янець-Подільського району Хмельницької області від 12.05.2020 № 131.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Пановецької сільської ради з питань планування, бюджету, фінансів та соціально-економічного розвитку та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Відповідно до пункту 12.3 статті 12 ПКУ сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передусе бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Також повідомляємо, що Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466-IX) внесені зміни до положень ПКУ в частині прийняття рішення органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів та ряд інших змін.

При цьому звертаємо увагу, що пунктом 7.3 статті 7 ПКУ визначено, що будь-які питання щодо оподаткування регулюються ПКУ і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Окремі положення проекту рішення потребують приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Підпунктом 12.3.2 пункту 12. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Пунктом 7.1 статті 7 ПКУ визначені обов'язкові елементи податку, а саме: платники податку; об'єкт оподаткування; база оподаткування; ставка податку; порядок обчислення податку; податковий період; строк та порядок сплати податку; строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Отже, пропонуємо визначити у додатку 1 до проекту рішення усі обов'язкові елементи земельного податку або зробити посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) ПКУ, якими вони встановлені, та виключити елементи, не передбачені статтею 7 ПКУ.

Разом з цим, пропонуємо елементи земельного податку викласти відповідно до вимог ПКУ (з урахуванням змін, внесених Законом № 466-IX).

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем, а межі розміру річної суми платежу з орендної плати визначаються відповідно до вимог пункту 288.5 статті 288 ПКУ.

Отже, пропонуємо з додатка 1 до проекту рішення виключити норми щодо орендної плати, а також у пункті 1 проекту рішення та у тексті додатка 1 до проекту рішення слова «плати за землю» замінити словами «земельний податок»

Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у додатку 2 до проекту рішення уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки

земельного податку, та при встановленні ставок земельного податку дотримуватися вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

Звертаємо увагу, що Законом України від 19 грудня 2017 року № 2249-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» із законодавства України вилучено термін «інвалід» і впроваджено термін «особа з інвалідністю». Законом України від 05 грудня 2019 року № 344-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення сприятливих умов для діяльності підприємств та організацій, заснованих громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю», були внесені зміни до Кодексу, якими терміни "інвалід", "дитина-інвалід", "громадські організації інвалідів" замінені термінами "особа з інвалідністю", "дитина з інвалідністю", "громадські об'єднання осіб з інвалідністю" у відповідному відмінку і числі, а також назву Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» замінити назвою «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні».

Пропонуємо врахувати вищезазначені зміни у тексті проекту рішення.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, та доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту регуляторного акта (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 №308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі III АРВ некоректно заповнена таблиця стосовно кількості суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив проект регуляторного акта за їх групами: великі, середні, малі та мікро та не визначена їх питома вага у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється запропоноване регулювання.

Також, кількісні показники (наприклад, надходження до бюджету), які наведені розробником у I, III та VIII розділах АРВ визначені з урахуванням розміру ставок орендної плати.

У розділі III АРВ вказано, що дія регуляторного акта поширюється на суб'єктів господарювання малого, мікро і великого підприємництва.

Відповідно до вимог Методики при наявності суб'єктів великого і середнього підприємництва, на яких поширюється дія регуляторного акта, у розділі III АРВ проводиться розрахунок витрат суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва по кожній з альтернатив відповідно до додатка 2 до Методики та заповнюється таблиця сумарних витрат для таких категорій підприємств.

Водночас в АРВ не проведений розрахунок витрат суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва по кожній з альтернатив.

Крім того, у розділі 3 Тесту малого підприємництва (далі - М-тест) до «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва віднесені витрати на процедури

експлуатації обладнання. Натомість, до «прямих» витрат належить сплата земельного податку платниками за ставками, встановленими сільською радою.

У М-тесті, при здійсненні розрахунку «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва, формули розрахунку таких витрат не зазначені.

Також, про формальний підхід до підготовки АРВ свідчить те, що числові дані, наведені у М-тесті не узгоджуються з відповідними показниками в інших розділах АРВ.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаного розділу АРВ у розділі IV АРВ розробником не доведений вибір оптимального альтернативного способу.

Враховуючи зазначене, наведені в АРВ обґрунтування є недостатніми, щоб у повній мірі оцінити доцільність, позитивні наслідки та дієвість положень проекту регуляторного акта у запропонованому розробником вигляді.

Отже, у зв'язку з виявленими недоліками у підготовці АРВ, а саме відсутністю у ньому усієї необхідної інформації, числових даних, розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проект рішення Пановецької сільської ради Кам'янець-Подільського району Хмельницької області «Про затвердження ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб на 2021 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства, з урахуванням наданих пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до проекту рішення - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

